

4 Maart 2006,

Terwijl buiten de wind om het huis giert en woeste wolken het voorzichtige blauw weer innemen, zit ik met een lekkere mok koffie achter de pc. Om maar met het weer te beginnen: we hebben een voor Zuid-Afrikaanse begrippen vreemde zomer achter de rug. Het heeft zoveel geregend dat de dammen overlopen, rivieren overstromen en ook Ivory park te lijden heeft van wateroverlast. Honderden hutjes zijn weggespoeld. Stel je voor dat je woont in een huisje van golfplaat, kratten en plastic en dag na dag hoost daar een regengordijn overheen. Stel je voor dat je je huisje moet bereiken via een weggetje dat overspoeld is en je wordt meegesleept en verdrinkt samen met de baby op je rug. Dat kinderen niet naar school kunnen omdat het water zo hoog door de goten zwiept dat het gevaarlijk is. Tegelijk was het deze zomer ook zó warm en de tegenstelling tussen die warmte en de kille storm van nu is groot. We zeiden het al eerder: alles hier is tegenstelling. Natuur, blank en zwart, rijk en arm, macht en onmacht, intense vreugde en diep verdriet, het ligt zo dicht tegen elkaar aan.

Als we weer eens even bijpraten over de situatie in Ivory Park dan bekruipt ons dat gevoel ook. De intense vreugde om van een verwaarloosd gebouwtje een mooi care center/hospice te maken. Volledig en goed ingericht dankzij al die mensen die met ons op weg gingen, die met ons werkten om dit te bereiken en dankzij allen die ons de middelen en goederen gaven dit te bereiken. Het is klaar en nodigt uit om patiënten te ontvangen.

Als we het hebben over patiënten, dan zijn die er in toenemende mate. De Aids ramp in Ivory park is enorm. Jonge mensen, moeders met kleine kinderen, jonge vaders ze sterven in afschuwelijke omstandigheden. Liggend in een hutje en vaak zonder passende hulp, zonder eenvoudige hulpmiddelen om het lijden wat te verzachten, soms ook helemaal alleen. De grootmoeders en burens krijgen er een

zware taak bij om de achtergebleven kinderen op te voeden. Kind-gezinnen zijn er legio, waar de oudste van de achtergebleven kinderen de taak van de overleden moeder overneemt en maar moet zien aan voedsel te komen en schoolgaan verleden tijd is, laat staan kind zijn en spelen. De politiek helpt niet mee om het stigma en de ontkenning van de ziekte door goede voorlichting en preventie te verkleinen en de toegankelijkheid tot anti retrovirals te vergroten.

Er zijn steeds meer wanhopige moeders die hun kinderen niet meer kunnen of willen opvoeden en ze weggeven of zomaar dumpen in een prullenbak, bij het politiebureau of bij Morwesi, de vrouw met een groot hart die inmiddels 27 kinderen opvangt in haar te kleine huisje.

Intens verdriet ook om te moeten ervaren dat het care center/hospice nog steeds niet open is. Dat het van doen heeft met die andere tegenstelling, die tussen arm en machteloos en afhankelijk van de beter bedeedden die wel macht en aanzien hebben. We vertelden al eerder dat de mensen hier zoveel power hebben, zoveel vertrouwen en geloof in een betere toekomst, zoveel doorzettingsvermogen. Dit heeft ook zijn negatieve effecten. Mensen die uit zijn op eigen aanzien en macht wenden diezelfde power aan om te bereiken wat ze voor ogen hebben: het haast persoonlijk willen bezitten van dit care center/hospice. In ieder geval het aanzien dat zij het in bezit hebben en het aan hen is het beschikbaar te stellen aan de community op een moment dat het hen schikt en het hen voordeel biedt.

Onze leidraad werd hier: met praten kom je ver als je elkaar durft en wilt verstaan. Maar praten en elkaar willen verstaan vereist dat je je eigen belangen opzij zet. Tot op heden hebben praten en bemiddelingspogingen van community leaders, councillors in de wijk en mensen met aanzien uit de kerken geen invloed op het huidige interim bestuur. Zij besteden de kostbare tijd nu aan onderling gekissebis over hoe verder, wie heeft de macht en hoe houden we kritische mensen van ons af.

De patiënten waarover het gaat zijn niet meer in beeld.

Een ultieme poging wordt nog gedaan door het Bisdom van Pretoria en de juridische kant van het verhaal wordt onderzocht op gerechtelijke stappen die mogelijk ondernomen kunnen worden.

Er werd een container clinic container met 3 vloerbedekking, wasbakken, Deuren en ramen erin en postieve mensen van anti voorzien in een programma SACBC (South African Conference) en Pefpar Emergency Plan For Aids

omgebouwd tot ruimtes, water en electra. geschikt om Hiv retrovirals te gesteund door Catholic Bishops (Presidential Relief).

Waarom zitten we hier nog zou een realistische vraag zijn. Natuurlijk stelden we ons die vraag regelmatig. Maar onze inspiratie dwars door alles heen te blijven geloven in mensen is onze basis. Onze overtuiging is, dat leven gedeeld moet worden. We ontmoeten zov el goede mensen, zoveel gewone, powervolle mensen in de simpele huisjes en hutjes, begeesterde community leaders, meestal vrouwen, die zich inzetten voor een betere gemeenschap, zov el prachtige kinderen, spelend met een stukje ijzerdraad in het zand voor de deur, met een blijheid en trots die ons blijft raken. We blijven het broodnodig vinden iets te mogen en kunnen doen voor mensen met Hiv besmet, voor degenen die sterven aan Aids, iets te mogen betekenen voor al die wezen, voor die dappere mama Morwesi die kinderen opvangt, voor de 4-jarige Thabilo die door hulp van mensen in Nederland niet blind hoeft te worden, voor de kans op schoolgaan van Thabang en Letty. Het studiefonds om mensen met de juiste motivatie en capaciteiten een opleiding te bieden is van groot belang, Daardoor verwerven ze een betere toekomst voor zichzelf, hun kinderen en familie. Maar ze zijn op die manier ook een rolmodel voor deze gemeenschap. Voor de geschonken schooluniformen, waardoor de kinderen van

Morwesi naar school konden. Voor de groep die wekelijks voedsel brengt bij haar. Voor Dr. Thindisa die zich helemaal in de rondte werkt in Ivory park. Voor die baby die vorige week zaterdag bij Morwesi 'gedumpt' werd met een briefje van zijn moeder: ik kan niet langer voor hem zorgen en ik wil hem niet doden. Ik wil dat er goed voor hem gezorgd wordt". Dit

maanden oud en compleet ondervoed en Hiv aan de medicatie helpen te houden en de verminderen.

Nederland, maar godsgeschenk.

Voor die 13 jaar die een

niets van wil weten, wat heeft zij meegemaakt in haar korte leven vragen we ons af? Ze smelt als je haar aandacht en warmte geeft, haar laat blijken dat ze belangrijk is en er daadwerkelijk voor haar gezorgd wordt.

We voelen ons ook verbonden met al degenen die betrokken zijn en ons steunen, die de meest creatieve acties ontwikkelen, die garant staan voor hulp en steun, die meedenken, luisteren, feedback geven, er zijn, die delen. Die enorme inzet, die onvoorwaardelijke trouw en het vertrouwen in ons raakt onze inspiratie waarover we hierboven al schreven.

Zitten we nu rustig af te wachten hoe zaken zich ontwikkelen? Nee. We zijn heel druk met Morwesi. Haar steun bieden, een basis leggen onder haar doen en laten. Haar huisje wordt momenteel uitgebreid met een keuken, slaapkamer en dubbele douche en toilet. Het bouwproces begeleiden en controleren is haast een dagtaak. Een NPO is in oprichting en de constitutie is klaar en wordt besproken. We pogen met een werkgroepje om haar heen te zorgen dat er voedsel is, dat kids toegang krijgen tot gezondheidszorg en schoolgaan een gewone routine wordt. Belangrijk is ook om contacten te zoeken en te onderhouden met mensen die willen helpen.

Er wordt thans een mogelijkheid onderzocht of een mobiele oogkliniek en een werkplaats voor het meten en maken van brillen een realiteit kan worden. Dit vereist onderzoek en inspanning om specialistische mensen om ons heen te verzamelen die mee willen helpen dit project van de grond te trekken. Er is in de wijde omgeving geen enkele toegang tot oogartsen en optometristen. Grauwe staar en slechtziendheid bij schoolkinderen zijn grote problemen. Een mobiele kliniek zou rond kunnen rijden en scholen en klinieken bezoeken.

We hopen u binnenkort te kunnen melden dat het care center open is..

Met vriendelijke groet,
Trees en Henny Stege

kindje is bijna 5 weegt 3,8 kg, is verwaarloosd en besmet. Een bezoek kinderarts en hem voedsel binnen pijn te Simpele zaken in hier een

tienermoeder van baby kreeg en er

